Q&A met Simon de Raadt, een van de auteurs van "The World's Thought Leaders". Zijn hoofdstuk "Business Dad" heb ik (Bob de Raadt) uitgelicht en in het Nederlands mogen publiceren. Voor zijn hele verhaal verwijs ik graag naar het originele boek.

Naast dat Simon mijn neef is raakte zijn verhaal mij dusdanig dat ik dit onder de aandacht wil brengen op onze website. Zijn hoofdstuk "Business Dad" heeft enorm veel raakvlakken met vaderschap naast het runnen van een bedrijf. Dit is geen eenvoudige opgave en deze worsteling wordt duidelijk omschreven. Wetende dat er veel vaders zijn die het combineren van werk en vaderschap als lastig en zwaar ervaring deelt Simon zijn ervaring open en authentiek. Een eerlijk verhaal die helaas nog te weinig verteld wordt.

Naast het verhaal zelf was Simon bereidt voor een Q&A (zie helemaal onderaan) om toelichting te geven op een aantal vragen die mij bezighielden na het lezen van het verhaal. Mocht jij zelf ook inzichten of vragen hebben neem gerust contact op met Simon de Raadt op LinkedIN.

'Business Dad'

08. Een "business dad" worden

(uitgelicht uit het Engelstalige boek The World's Thought Leaders)

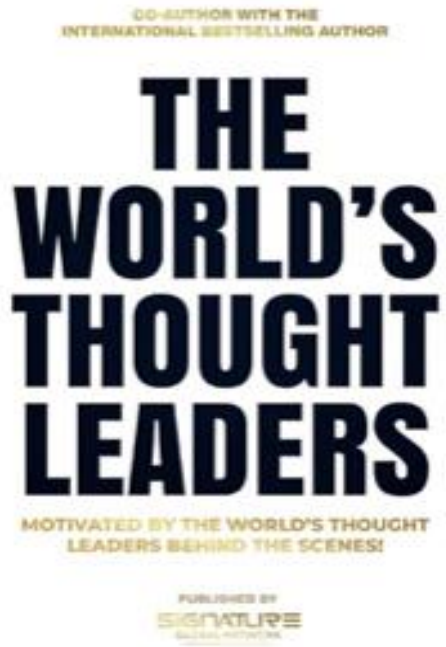

Inleiding

Bij het bedrijf MAiNS had ik het gevoel dat ik mijn China-droom had bereikt. Ik leefde het leven waar ik van droomde. Wonen en werken in China. Een persoonlijk doel die ik jarenlang had nagestreefd. Ik ging werken als General Manager bij een Nederlands handelsbedrijf gevestigd in Shanghai. Ik werd de schakel tussen Nederland en China en mij bezighouden met het runnen van het bedrijf in het zoeken en produceren van consumentenproducten voor Nederlandse retail. Mijn plan A was gelukt! Het plan B, teruggaan naar Nederland was ook prima geweest, maar ik ben zeer trots over hoe het heeft uitgepakt. Hoewel ik op een lokaal contract instapte, en dus geen expatpakket was, begon ik me op mijn gemak te voelen bij het leven waar ik van droomde.

Tijdens mijn eerste twee maanden in China ontmoette ik een geweldige en knappe vrouw en we konden het goed met elkaar vinden. Ik herinner het me nog alsof het gisteren was. Daar was ze. Een rode jurk en een prachtige glimlach. Ik kon haar aanwezigheid meteen voelen in de ruimte. Het was vrijdag 15 juli 2011. Mijn huisgenoot Scott en ik gingen op vrijdagmiddag na het werk uit voor een borrel. Dat deden we regelmatig, waarbij we een groep mensen hadden die je benaderde om te vragen wat ze die avond gingen doen. Mijn huisgenoot Scott is Amerikaans en een echte verbinder. Hij en zijn Belgische vriend Andries runden een adviesbureau en zorgden altijd dat er nieuwe mensen aansloten. Die avond ontmoetten we elkaar rond 18.00 uur in een bar genaamd "The Apartment" in Shanghai. Wij aten wat hapjes en namen wat drankjes. Er kwamen en gingen altijd mensen, dus er kwamen altijd nieuwe energieën bij de tafel. We voelden ons allemaal ontspannen na een intensieve werkweek. Het was onze manier om los te komen van het werk en om te gaan met iedereen die wilde komen en meedoen.

Annabella

Rond 22.00 uur sloot er een nieuw persoon zich aan bij de groep. Ze was een vriendin van een vriendin. Ze zat aan de andere kant van een grote ronde tafel en onze blikken kruisten elkaar meerdere keren. Door de afstand was het moeilijk om een gesprek te beginnen, maar elke keer dat ze naar me keek voelde ik al vlinders in mijn buik. Omdat je nooit weet hoe een avond in Shanghai eindigt, besloot ik met haar te praten. Ik stond op en ging naast haar zitten. We raakten een tijdje aan de praat. Haar Engelse naam is Annabella. Met een "a" omdat ze met veel Italianen werkt. Ze is Chinees en heeft een heel positieve vibe om zich heen. Ik mocht haar meteen. Mooi, ambitieus, internationaal en slim. Ons gesprek ging door totdat een paar van de groep zeiden dat het tijd was om naar een andere locatie te gaan. Het was al rond 23:30 uur en we waren er al meer dan 5 uur, dus een nieuwe locatie zou logisch zijn.

De volgende plek was een bar waar veel gedanst wordt genaamd “Mesa” op Julu Road. Die plek was altijd een veilige gok voor een goede avond uit. Muziek uit de jaren 80 en 90 gemixt met wat recente hits. Al snel stond de hele groep op de dansvloer. Dat is waar ik normaal gesproken echt floreer. Ik ben geen goede danser, maar ik ben wel een goede freestyle danser. Veel energie en ongecontroleerde bewegingen. Als de muziek goed is en het publiek zich veilig voelt, kan ik de hele nacht dansen. Dit bleef niet onopgemerkt en al snel zocht ik contact met het meisje in die rode jurk. Het voelde alsof de tijd voorbij vloog. Voordat we het wisten was het 3 uur 's nachts en ging de bar dicht. Ik wilde niet dat dit de laatste keer was dat ik haar zag en vroeg om haar nummer. De volgende dag nam ik contact op en pas een paar dagen later lukte het ons om samen te gaan eten. We hebben heerlijk gegeten in Bali Laguna in Jing'an Park en sindsdien zijn we onafscheidelijk. Dat meisje op de vrijdagmiddagborrel is nu mijn vrouw en de moeder van onze twee jongens. Annabella is van cruciaal belang geweest voor mijn persoonlijke ontwikkeling tot de persoon die ik nu ben. Ik ben nog steeds elke dag verliefd op haar. Ik had nooit zin om met iemand te settelen, maar met haar is dat geen probleem. Ze is ambitieus, mooi, zorgzaam en actief. Er is nooit een saai moment in ons leven geweest. Ik geloof dat het zo moest zijn dat onze paden elkaar kruisten. De herinnering van haar, zo mooi als ze die avond was, zal me de rest van mijn leven bijblijven. Al die jaren die aan mijn verhuizing naar China voorafgingen, voelden alsof het me ertoe bracht haar te vinden.

Aan het begin van onze relatie was het probleem dat haar droom was om een MBA in Londen te doen en mijn droom was om in China te zijn. We waren twee maanden samen voordat ze naar Londen vertrok. Elke dag videobelden we via Skype. We moesten veel praten en leerden elkaar heel goed kennen. We ontmoetten elkaar ergens om de drie maanden en bespraken dan of we nog eens drie maanden op dezelfde manier door wilden gaan. Ik haalde haar op in Londen en bracht haar naar Amsterdam; we ontmoetten elkaar in Egypte voor een reis samen en uiteindelijk kwam ze terug naar Shanghai om haar scriptie te schrijven. We bleven het heel goed met elkaar vinden. We gingen vrijwel samenwonen toen ze terugkwam en ik wist dat ik mijn soulmate had gevonden. Ik wist dat zij de ware voor mij zou zijn.

Nieuwe droom

Nadat ik mijn China-droom had bereikt en iemand had gevonden met wie ik de rest van mijn leven wilde doorbrengen, was het tijd om een nieuwe droom te ontwikkelen. Een droom om een gezin te stichten. Ik had altijd gedacht dat ik getrouwd zou zijn voordat ik kinderen zou krijgen, dus ik moest de vraag stellen. In 2013 besloot ik haar ten huwelijk te vragen tijdens onze reis naar Bali. De rest van die week was gewoon magisch. We zweefden allebei van opwinding. Niet lang na onze bruiloft, tijdens een van onze weekend frisbee sessies met vrienden, voelde mijn vrouw zich zwak en moe. Dat was nooit het geval, dus we maakten ons zorgen en besloten voor de lol een zwangerschapstest te doen. Het bleek dat ze zwanger was. Een nieuwe levensfase begon. Het voelde onwerkelijk. Weer een

droom die werkelijkheid werd. Het was een fase waar ik naar uitkeek. Ik wilde een gezin stichten en vader worden. Ik heb altijd kleine kinderen om me heen gehad toen ik opgroeide. Mijn moeder was een oppasmoeder dus er was altijd wel iemand extra in huis. Ik had al familieleden en vrienden met kinderen en dat gaf me altijd veel energie. Ik was er klaar voor om vader te worden.

Gezinsuitbreiding en werk

Onze zoon werd geboren in mei 2015. De echte uitdaging voor mij was om vader te zijn. Met iemands kind spelen is makkelijk, maar ouder zijn is echt next level. Onze zoon werd elke nacht wakker. Niet één keer, maar 6-8 keer per nacht. Elke nacht. Het was vermoeiend. We werden elke dag wakker met het gevoel dat we niet geslapen hadden. We moesten allebei een bedrijf runnen en een team managen. We herhaalden deze cyclus van elke nacht wakker worden, keer op keer. Het duurde meer dan 2 jaar. We voelden ons de meeste van die jaren als zombies. Ik weet nog steeds niet hoe we door deze levensfase zijn gekomen. We hebben geleerd dat we veel meer kunnen dan we dachten. Toen de nachten wat beter beheersbaar werden, besloten we te streven naar een tweede kind. We hadden onszelf altijd voorgesteld met meerdere kinderen.

Onze tweede zoon werd geboren in september 2017. Het was nog steeds hands-on, maar de nachten waren veel beter beheersbaar. Werk en gezin combineren werd de norm. **Er was geen tijd meer voor basketbal, beperkte avondjes uit en geen spontane activiteiten.** De meeste van onze vrienden waren getrouwd en hadden ook kinderen. Bovendien woonden we op 45 minuten rijden van het centrum van Shanghai, waar de meeste vrienden woonden.

'Business Dad'

De meeste dagen werkten we aan het bedrijf en waren we vader en moeder. Ik was een 'Business Dad' geworden. Onze bewegingscirkel werd kleiner en we begonnen na te denken over wat er daarna zou komen. Toen beide zonen naar de kleuterschool gingen, besloten we dat de ratrace voor schoolcijfers niet iets was wat we voor onze kinderen wilden. We hadden gezien hoeveel huiswerk onze kinderen op 4-jarige leeftijd kregen, toen ze nog niet eens konden schrijven. **De druk van een ouder om te helpen met huiswerk, een ouder te zijn en een fulltime baan te hebben, vonden we gewoon onhoudbaar**. Bovendien heb ik met eigen ogen gezien dat een Chinese afgestudeerde niet weet wat hij moet doen tijdens een stage. Voor mij was dat een bevestiging dat je je kind zou mee laten doen met onderlinge competitie en niet voor zelfontplooiing. Het schoolsysteem in China leidt niet tot waardevolle vaardigheden die je in je carrière kan gebruiken. Mijn vrouw zag geen haast om een plan te maken om naar Nederland te verhuizen, dus ik moest zelf iets bedenken.

Toekomst

Pas toen de zaken bij MAiNS op een dieptepunt waren, besloot ik dat ik dingen moest veranderen ten goede van het gezin….. (lees meer in het boek *"The World's Thought Leaders")*

Q&A met Simon de Raadt

1. ***Waar komt jouw China droom vandaan? Kan je de Betekenis van deze droom voor jou benoemen? Waarom was deze droom voor jou belangrijk? En wat heeft deze droom jou uiteindelijk gebracht?***
   Ik voelde al jarenlang dat er meer voor mij was dan het leven dat ik leefde in Nederland. Iets dat ik dit niet ging vinden door te blijven waar ik nu was. Ik merkte dat ik opkeek tegen mensen die lange tijd in het buitenland durfden te verblijven. Ik verlangde daar ook naar. In ieder geval om het te proberen. Zelf had ik al veel gereisd, maar nooit lang op een plek geleefd. Op een plek wonen wilde ik juist heel graag proberen. De plekken die mij erg veel energie gaven waren New York en Shanghai. Doordat ik iemand leerde kennen die in China zat ben ik een netwerk gaan bouwen in China in de hoop daar ooit te kunnen gaan wonen.

2. ***Wat is het belang van vrienden, van een goed netwerk, van een steunsysteem, van goed werkgeverschap, van zicht op elkaar? (parallellen!)***
Al mijn mogelijkheden zijn gekomen via via. Via weak links zeg maar. Mijn toenmalige werkgever kon mij onvoldoende helpen in het realiseren van mijn droom. Het is nooit het familielid of een vriend die mij verder helpt. Het is altijd een vriend, kennis of een collega van een vriend of vriendin. Door mijn droom te delen met een ander gaan mensen met je meedenken. Dit paste ik zowel toe in mijn privé omgeving als zakelijk. Altijd op zoek naar de volgende persoon die mij verder kan brengen. Je kan het namelijk nooit allemaal alleen. Mijn eerste baan in China is gekomen via de baas van de zus van mijn vriendin van mijn studiegenoot. Volg je het nog? Mijn studiegenoot had een vriendin die op bezoek ging bij haar zus in China. Haar zus introduceerde mij aan haar baas. Dit is een vierde lijns relatie die mij deze kans bood.
Mijn familie begreep mijn keuze gelukkig om naar China te verhuizen en zijn ook op bezoek geweest daar. Ook een aantal vrienden zijn langsgekomen om te ervaren hoe ik daar leefde. Zeer bijzondere ervaringen zijn dat geweest. Elke week belde ik met mijn ouders via Skype over hoe het ging bij elkaar. Zo hielden wij zicht op elkaar.

3. ***Kenmerken van een verbinder. Welke vaardigheden heeft een verbinder? Wat als verbinding ontbreekt (systemisch)?***
Voor mij is een verbinder iemand die details herinnert en regelmatig contact zoekt. Je kan een tijdelijke verbinding met iemand voelen, maar dat gevoel blijft langere tijd voor mij. Ook jaren later. Als iemand naar mij toekomt met een vraag is mijn eerste gedachte wie kan ik introduceren die deze persoon verder gaat helpen in zijn of haar reis.

4. **Je schrijft dat je vrouw Annabella van cruciaal belang is bij je persoonlijke ontwikkeling. Kun je dat nader benoemen, uitwerken? Het belang van een wederzijdse, inspirerende relatie.**
Mijn vrouw Annabella is continue bezig om nieuwe dingen te leren en zichzelf te verbeteren. Uiteraard bespreken wij dit ook samen, maar meestal is zij mij een stapje voor in persoonlijke ontwikkeling. Dit helpt mij enorm om uitgedaagd te worden en samen te blijven groeien. Uiteraard lopen wij allebei om andere plekken vast en dan bespreken wij dit om van elkaar te leren. Uiteindelijk is je levenspartner bepalend in hoe jouw leven er uit gaat zien. Samen hebben wij een doel om gezond en gelukkig te blijven.

5. ***Hoe heb jij je voorbereid op je aanstaand vaderschap? > boeken, websites, bij andere vaders geïnformeerd?***
Via het ziekenhuis in Shanghai werd een cursus gegeven om ons voor te bereiden voor de bevalling zelf. Pufles zeg maar. Daarnaast heb ik boeken zoals “Oei, Ik groei” en “Positive Discipline” gelezen. Veel vrienden en familie van mij waren vader geworden dus daar deelde ik af en toe vragen die ik had. Vader zijn en vader worden zijn compleet andere begrippen geworden. Ik ben nog altijd op zoek naar een betere vader worden. Omdat doorslapen in de nacht een jarenlang probleem is geweest hebben wij pas jaren later daar een slaapcoach bij gehaald. Op dit moment zijn met mijn vrouw en ik bezig met een cursus Positive Discipline samen met een aantal andere ouders. De afgelopen 12 maanden ben ik zelf ook met een mentor gestart om mijn inner dialoog te veranderen. Ik wil beter kunnen reageren en omgaan met de dingen die om mij heen gebeuren.

6. ***Wat had jij in huis om jouw verhaal zo te kunnen verwoorden?***
Na het behalen van mijn China droom ben ik op zoek gegaan naar mijn volgende droom. Die droom werd om een gezin te stichten en vader te worden. Van jongs af aan hadden wij al oppaskinderen thuis en ik kreeg veel energie van de kinderen van vrienden en familie om ons heen.

7. ***Ik gebruik het woord ‘patrascentie’ of ‘patrescense’: de transitie, overgang van niet-vader naar vader-zijn, vaderschap en het hele leerproces om betrokken vader te zijn, vaderparticipatie, de vaderrol invulling geven, affectie en bevestiging geven, opvoeden en coachen. Reflectie op je functioneren als vader (naast je partner-zijn, echtgenoot, mede-ouder-zijn).***
a. Hoe kijk jij tegen die term aan?

Een zeer mooie term. Naar mijn idee zit ik nog midden in het leerproces om een betrokken vader te worden en te blijven. Mijn droom is dat mijn kleinkinderen met plezier op bezoek komen bij mij als opa. Om dat te realiseren moet ik gezond blijven, goede relatie met mijn kinderen behouden en mijzelf mee ontwikkelen met de behoeftes van het kind. Op dit moment zijn mijn kinderen 7 en 10 jaar en kijken zij nog op tegen mij als vader. Dit zal over een paar jaar veranderen en dan zal mijn rol dan ook veranderen op basis van hun behoefte. Waar ik wel veel in geloof is dat nu de basis gelegd wordt als fundament om te komende jaren op voort te kunnen bouwen.

b. Hoe heb jij daar invulling aan gegeven?
Mijn vrouw en ik werken allebei vanuit huis en kunnen daardoor een betrokken ouder zijn. Die flexibiliteit helpt ons enorm. Wat uiteraard lastig is om vanuit huis productief te werken als de kinderen ook thuis zijn.

c. Wat is jouw advies aan andere (aanstaande) vaders m.b.t. dat transitieproces?
Mijn advies voor (aanstaande) vaders is om genoeg aandacht te geven aan je eigen ontwikkeling, gezondheid en groei. Je hoeft niet alles te laten voor je kinderen. Kinderen hebben is geen opoffering om niet meer voor jezelf te zorgen. Juist door jezelf (niet je werk) soms prioriteit te geven ben je een voorbeeld voor je kinderen over hoe zij zichzelf later gaan ontwikkelen.

d. Hoe kijk jij daar nu tegenaan als directeur, m.b.t. verlofregelingen voor werknemers?
Als ondernemer en directeur kijk ik altijd een beetje dubbel naar verlofregelingen. Mijn werk is voor mij een platform om te groeien, net als mijn gezin dat is. De meeste werknemers zien hun werk als een middel om voor hun gezin te zorgen. Hierdoor wordt de werknemer passief in hun bijdrage in het werk en veelal leidt dit tot een gedemotiveerde werknemer. Omdat ik internationaal werk en geen collega's in Nederland heb werken wij volgens de verlofregeling van het land van herkomst of het land van vestiging. Dat is uiteraard erg complex en land specifiek.

8. ***Hoe heb jij/hebben jullie als ouders deze periode overleefd? Welke afspraken hebben jullie gemaakt? Hoe was jullie taakverdeling? Wat is succesvol/effectief geweest in deze periode? Hebben jullie hulp gehad m.b.t. dit slaappatroon van je zoon? Wat frustreerde jou het meest in deze periode? Sprong jullie netwerk bij?***
Wij hebben dit 8 jaar vol gehouden en toen pas een slaapcoach in de hand genomen. Ondanks dat we tijdens de eerste 2 jaren 6-8 keer wakker werden, waren we de jaren erna nog altijd minimaal 1 keer wakker geworden. Elke nacht was dus een gebroken nacht. Naast de slapeloze nachten was het ook een culturele worsteling van wat is nu goed voor het kind. Laten huilen of juist aandacht geven. De Nederlandse en Chinese aanpak verschillen enorm hierin. Een kind laten huilen om in slaap te vallen is niet ok in China, maar in Nederland heel gebruikelijk. Dit juiste weg vinden was een enorme worsteling.

9. **Was de huisarts beschikbaar voor advies, hulp, zorg? Kraamzorg? Consultatiebureau? O.i.d.?**
Beiden zoons zijn in China geboren. Het huisartsensysteem bestaat daar niet. Wij werden via het ziekenhuis behandeld door een gynaecoloog die zeer betrokken was tot aan de bevalling. Na de bevalling hadden wij de eerste maand iemand in huis ingehuurd die ons bijstond bij de zorg van het kind. De focus ligt dan puur op de zorg van het kind en de moeder. De rol van de vader wordt niet behandeld anders dan steun bieden aan de vrouw. Na deze eerste maand sta je er als ouder alleen voor. Wij hebben verder geen hulp of begeleiding genoten gedurende deze periode. Door wisseldiensten in de nacht onderling te verzorgen konden wij apart van elkaar nog af en toe slapen.

10. **Kun je die skills, ervaringen, emotionele huishouding, gedragsregulatie, interventies benoemen en toelichten? Hoe zou jij dat nu aanpakken?**
Ik denk voor veel ouders herkenbaar. Als je denkt dat je voor het ouderschap moe was dan was dat niks vergelijken met na ouderschap. Je moest elke dag wakker worden om voor je gezin te zorgen en naar je werk te gaan. Op een of andere manier kwam je de dagen door. Het is niet echt een skill, maar meer een bewustwording waar het lichaam toe in staat is in dit soort uitzonderlijke situaties. Het waren niet de meest productieve dagen, want je kon maar beperkt naar creatieve oplossingen zoeken.

Als ik het anders kon doen zou ik eerder hulp zoeken om het slaapprobleem op te lossen. Om ons heen konden wij niemand vinden die een soortgelijk probleem ervaarde met hun kinderen.

11. **Wat betekent een begrip als 'loyaliteit' voor jou?**
    Loyaliteit betekent voor mij dat je trouw bent aan de mensen waar je jezelf mee verbonden hebt. Dit betekent dat je op een waardige manier met elkaar omgaat. Vooral rondom hoe je communiceert met en over een ander. Ook als dit betekent dat je een andere richting op gaat rondom werk of andere keuzes in het leven. Je hoeft niet iets te laten klappen om een andere richting op te gaan die beter bij je past.

Referentie:

- The World's Thought Leaders: Motivated By The World's Thought Leaders Behind The Scenes! (English Edition) Kindle-editie

Engelstalige uitgave CUILAN GUO (auteur), Douglas Gozmao (auteur), Victor Hermosa (auteur), Justus Kluver-Schlotfeldt (auteur), Leslie Swamy (auteur), Cassie Gruber (auteur), Simon de Raadt (auteur), Peter Sundara (auteur)